

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/650/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212224621
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1212224621.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Astorion, s.r.o., Drevená 8, Bratislava, zastúpeného Heringeš & Partner, s.r.o., Moskovská 13, Bratislava, proti odporcovi: Union poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, o zaplatenie 120.860,61 eura s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 8C/137/2012-228, zo dňa 19.2.2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/137/2012-237, zo dňa 24.7.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti **z r u š u j e a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 120.860,61 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 14.12.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania 7.251,50 eura a trovy právneho zastúpenia 5.466,01 eura; vo zvyšku žalobu zamietol.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia 120.860,61 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 12.12.2009 do zaplatenia titulom doplatku poistného plnenia. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 11.1.2000 uzavrel odporca poistnú zmluvu so spoločnosťou BEVORI International spol. s r.o., so sídlom Galvaniho 2/a, Bratislava (ďalej len „BEVORI“), predmetom ktorej bolo poistenie majetku, konkrétne zariadení a cudzích zásob nachádzajúcich sa v colnom sklade poisteného na Galvaniho ul. č. 2/a v Bratislave pre prípad vzniku škôd spôsobených živelnou udalosťou, vodou z vodovodných zariadení a odcudzením s prekonaním prekážky. Na základe zmluvy o skladovaní vo verejnom colnom sklade medzi poisteným ako skladovateľom a spoločnosťou FORS DISTRIBUTION, s.r.o. ako ukladateľom, mala v sklade poisteného uložené svoje tovarové zásoby aj táto obchodná spoločnosť. Dňa 27.9.2008 vo večerných hodinách v priestoroch skladu došlo k poistnej udalosti - požiaru, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu, resp. k úplnému zničeniu tovarových zásob spoločnosti FORS DISTRIBUTION, s.r.o. (poškodený), a to 10.225 kusov textilného tovaru, obuvi a iných módných doplnkov uložených na 8 paletách. Vychádzajúc z nadobúdacej ceny tovarových zásob vyčíslil poškodený škodu sumou 194.458,23 eura. Údaje o množstve tovarových zásob poškodeného nachádzajúcich sa v čase poistnej udalosti v sklade poisteného, ktorý bol pri poistnej udalosti zničený, ako aj o nákupných cenách tohto tovaru neboli medzi účastníkmi konania, resp. medzi poškodeným, poisteným, spoločnosťou PROLA, s.r.o. (predtým s názvom LAPA Service, s.r.o.) a odporcom sporné. Spornou medzi nimi zostala výška škody. V rámci likvidácie škody odporca plnil za uplatnený nárok 73.597,62 eura podľa vyčíslenia PROLA, s.r.o. Ďalej k výpočtu výšky uplatneného nároku navrhovateľ doložil znalecký posudok Ing. W. G. č. X/XXXX z 11.10.2010, podľa ktorého predstavuje výška skutočnej škody 186.414,78 eura a ušlý zisk 49.002,98 eura. Podľa navrhovateľa mal poistený tovarové zásoby poškodeného uložené vo svojom colnom sklade poistené pre prípad zničenía v dôsledku živelnéj udalosti na tzv. "novú hodnotu" a nie na tzv. "časovú hodnotu", čo ani jeden z výpočtov nezobral do úvahy. Odporca bol podľa poistnej zmluvy povinný poskytnúť poistenému poistné plnenie vo výške

nadobúdacej (účtovnej) ceny zničených tovarových zásob poškodeného, t.j. vo výške 194.458,23 eura, ktorá vyplynula z čiastočného výpočtu škody spoločnosťou PROLA, s.r.o. a aj zo znaleckého posudku. Po odpočítaní už vyplateného poistného plnenia 73.597,62 eura je uplatňovaných 120.860,61 eura aktuálny doplatok poistného plnenia. Po požiari nezostali žiadne použiteľné zvyšky tovarových zásob poškodeného, ktorých cena by sa mala od uvedenej sumy odpočítať. Na základe uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky a doručenia oznámenia poisteného ako postupcu o postúpení pohľadávky odporcovi, sa navrhovateľ stal veriteľom postúpenej pohľadávky.

Súd prvého stupňa po vyhodnotení dokazovania, vykonaného predloženými listinami, s poukazom na § 524, § 525, § 526, § 806 a § 54 ods. 2 Obč. zák. a prílohy č. 8 bod 1. a 2. vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhl. č. 492/2004 Z.z.“) dospel k záveru, že návrh je dôvodný a stotožnil sa aj s právnou argumentáciou navrhovateľa. Vychádzal zo zisteného a nesporného skutkového stavu, podľa ktorého existuje poistný vzťah, predmetom ktorého je okrem iného majetok, v zmluve o poistení identifikovaný ako súbor cudzích zásob v sklade, pričom tento majetok bol zničený kvalifikovanou poistnou udalosťou (požiarom).

V konaní ostala spornou výška poistného plnenia a aktívna legitimácia navrhovateľa. Tú odporca namietal z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky - poistného plnenia, z poistenca na navrhovateľa. Súd prvého stupňa poukázal na to, že absolútne neplatným právnym úkonom je postúpenie v prípade pohľadávky, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil, ktorú nemožno postihnúť exekúciou a ktorej postúpenie by odporovalo dohode s dlžníkom a na to, že pri splnení týchto kvalifikovaných podmienok môže aj dlžník úspešne namietnuť neplatnosť dohody o postúpení, čo sa v danom prípade nestalo; žiadna z týchto okolností nenastala. Za dôvodnú nepovažoval ani námietku neurčitosti postúpenej pohľadávky. S poukazom na písomné vyjadrenie navrhovateľa z 25.11.2003 uviedol, že určitosť pohľadávky znamená jej jednoznačnú identifikáciu medzi účastníkmi dohody o postúpení, keďže stačí zhoda v dôvode jej vzniku (nezameniteľná poistná udalosť zo stotožnenej poistnej zmluvy) a v osobe dlžníka (odporcu). Pokiaľ zákon nevyklučuje platné postúpenie pohľadávky s neurčitou výškou v čase postúpenia, je irelevantné, aké podklady účastníci zmluvy pri jej výpočte v predmetnom prípade použili. V každom prípade ani takto určenú výšku navrhovateľ pri uplatňovaní pohľadávky neprekročil.

S ohľadom na úpravu § 806 Obč. zák. súd prvého stupňa výšku plnenia z poistenia pri škodách na poistenom majetku zisťoval podľa poistných podmienok odporcu, konkrétne článku 5 (správne mal byť uvedený článok 6) Poistných podmienok poistenia majetku proti škodám spôsobeným živelnou udalosťou; poistenec má právo na sumu zodpovedajúcu nákladom na nové nadobudnutie zničených vecí v dobe poistnej udalosti.

Súd prvého stupňa v odôvodnení konštatoval, že odporca aj znalec bez ďalšieho zamenili termín "náklady na nové nadobudnutie v dobe poistnej udalosti" s termínom "všeobecná hodnota", ktorý používa vyhláška č. 492/2004 Z.z. a ktorý definuje všeobecnú hodnotu majetku „ako výslednú objektivizovanú hodnotu majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty". Vyhláškou upravený a znalcom použitý spôsob výpočtu všeobecnej hodnoty zásob (tovaru) pracuje s ekonomickými parametrami - tzv. koeficientmi, ktoré sú viazané výlučne na osobu vlastníka (nákladovosť, marža, predajnosť), ktorý nie je účastníkom poistného vzťahu. Časť vyhlášky použitá znalcom pritom upravuje zistenie všeobecnej hodnoty zásob (tovaru) podniku pre prípad, kde podnik a vlastník zásob (tovaru) je jedna osoba (príloha č. 8, bod 1, písm. e). Pre prípad podobný predmetnému (príloha č. 8, bod 2.) už predpísaný výpočet neobsahuje zohľadnenie módnosti a sezónnosti. Znalcom použitý tzv. koeficient módnosti, sezónnosti (Km) je pritom v súčine výpočtu jediný menší ako 1, teda jediný, ktorý spôsobuje, že výsledný rozdiel medzi sumou východiskovej hodnoty zhorených zásob a všeobecnou hodnotou zhorených zásob je kladné číslo. Inými slovami podľa takto použitého výpočtu (bez Km) by plnenie predstavovalo vyššiu sumu ako bola nadobúdacia cena. Vyhláška teda nedáva jednoznačnú odpoveď na identifikáciu výpočtu pre predmetný prípad, ba čo viac, z obsahu predmetného poistného vzťahu pôsobnosť vyhlášky vôbec nevyplýva. Pri takejto nejednoznačnosti sa súdu prvého stupňa javil ako najrozumnejší spôsob určenia nákladov "nového nadobudnutia" ten, ktorý použil navrhovateľ a ktorého zistená hodnota nebola medzi účastníkmi sporná

- nadobúdacia (účtovná) cena tovaru. Takýto postup má oporu aj v ustanovení § 54 ods. 2 Obč. zák. Ďalšie znalecké dokazovanie preto považoval za neodôvodnené, nadbytočné a tým nehospodárne. Chýbajúcu určitosť a jednoznačnosť úpravy výpočtu výšky plnenia podľa súdu prvého stupňa osvedčuje aj "Čiastkový výpočet škody spôsobený požiarom v colnom sklade Bevori Int." spoločnosti LAPA Service (PROLA), s.r.o., ktorý pri podobných východiskových vstupoch so znaleckým posudkom určil výšku plnenia sumou 73.597,62 eura bez DPH, pričom výrazný rozdiel oboch zistení determinuje rôznych spôsob výpočtu, hoci obidvaja sa odvolávajú na tú istú vyhlášku.

O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 Obč. zák. a čl. 18, bod 1 Všeobecných poisťných podmienok poistenia majetku, ktorými bola splatnosť poisťného plnenia určená do 15 dní po skončení vyšetovania. Keďže poisťovňa skončila vyšetovanie vyhotovením výpočtu spoločnosťou LAPA Service (PROLA), s.r.o., dňa 26.11.2009, prvým pracovným dňom splatnosti bol 14.12.2009. Vo zvyšku príslušenstva návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 7.251,50 eura a za náklady právneho zastúpenia 5.466,01 eura.

Proti zaväzujúcej časti rozsudku (ktorou bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 120.860,61 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 14.12.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania 7.251,50 eura a trovy právneho zastúpenia 5.466,01 eura) podal odvolanie odporca a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrh zamietnuť, prípadne zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytkol, že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vec nesprávne právne posúdil. Podľa neho súd prvého stupňa:

- poisťnú zmluvu nesprávne posúdil ako spotrebiteľskú, hoci poisteným bola obchodná spoločnosť BEVORI, ktorá nie je spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Obč. zák.;
- nevysporiadal sa s jeho tvrdením o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre neurčitosť a neexistenciu postupovanej pohľadávky. Spoločnosti BEVORI vyplatil plnenie podľa poisťnej zmluvy a čl. 6 ods. 5 Poisťných podmienok poistenia majetku proti škodám spôsobeným živelnou udalosťou vo výške zodpovedajúcej nákladom na ich nové nadobudnutie v dobe poisťnej udalosti. Spoločnosť BEVORI postúpila navrhovateľovi úplne inú pohľadávku identifikovanú v bode 2.6. zmluvy o postúpení pohľadávky ako rozdiel medzi znalcom Ing. G. vyčíslenou skutočnou škodou na tovarových zásobách vo výške 186.414,78 eura a odporcom už vyplateným plnením;
- neurčil náklady na nové nadobudnutie zásob v dobe poisťnej udalosti;
- neodôvodnil ako dospel k záveru, že vec je treba posúdiť podľa bodu 2 prílohy č. 8 vyhl. č. 492/2004 Zb.;
- neobjasnil úvahy v ods. 2 a 3 na str. 5 rozsudku o koeficiente módnosti a sezónnosti použitom znalcom;
- nemá určovať „rozumné“ spôsoby usporiadania spornej veci (str. 5 ods. 3 rozsudku). Jeho úlohou bolo posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a ďalej určiť výšku poisťného plnenia s ohľadom na dohodnuté zmluvné podmienky;
- pojem „náklady na nové nadobudnutie v čase poisťnej udalosti“, ktorý je uvedený v poisťných podmienkach mal vyložiť tak, že ide o náklady na nadobudnutie rovnakých vecí, ako boli zničené, v čase poisťnej udalosti. V konkrétnom prípade sú to náklady, za ktoré je možné nadobudnúť rovnako staré zásoby (odevy, obuv, opasky, kabelky atď.) v čase poisťnej udalosti. Predmetné zásoby uskladnené v colnom sklade boli v čase požiaru staré 0 - 8 rokov, mali teda zlomkovú hodnotu z ich nákupnej ceny. Záver súdu prvého stupňa, že výška poisťného plnenia má byť stanovená podľa ich nadobúdacej ceny, je v rozpore s princípmi a účelom poistenia a vedie nepochybne k obohateniu;
- nehodnotil správne znalecký posudok, v ktorom znalec použil koeficient obchodnej marže 1,48, ktorý nemá opodstatnenie, koeficient predajnosti 1 interpretoval znalec tak, že poškodený bol schopný všetky zásoby predať, čo je však v rozpore so skutočnosťou, že vek zásob bol 0 až 8 rokov;
- rozsudok neodôvodnil spôsobom stanoveným § 157 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu doplatenia poistného plnenia z poistnej zmluvy, uzavretej medzi odporcom a spoločnosťou BEVORI, v ktorej sklade si uskladnil tovarové zásoby; tie boli zničené v dôsledku požiaru dňa 27.9.2008. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku považoval odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa za potrebné najprv posúdiť aktívnu legitimáciu navrhovateľa a následne zistiť výšku doplatku poistného plnenia; tieto otázky boli medzi účastníkmi konania sporné a boli namietané aj v odvolaní odporcu.

Navrhovateľ svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky z 14.3.2012 a oznámením postupcu o postúpení pohľadávky z 14.3.2012, ku ktorému pripojil potvrdenie o jeho doručení. Súd prvého stupňa v konaní nezistil žiadnu zo skutočností uvedených v § 525 Obč. zák., ktoré by bránili postúpeniu pohľadávky; nešlo o pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil, ani o pohľadávku, ktorá nemôže byť nútene vykonaná a ani o pohľadávku, ktorej postúpenie by odporovalo dohode s odporcom (dlžníkom). Existenciu niektorej z týchto skutočností netvrdil ani odporca. Súd prvého stupňa sa zaoberal aj určitosťou zmluvy, pričom postupovanú pohľadávku považoval za dostatočne identifikovanú tým, že v nej bola uvedená konkrétna poistná udalosť, poistná zmluva a osoba dlžníka (odporcu). Dodal, že pokiaľ zákon nevyklučuje postúpenie pohľadávky s neurčitou výškou v čase postúpenia, je irelevantné, aké poklady účastníci zmluvy pri jej výpočte v predmetnom prípade použili, pričom navrhovateľ sa nedomáhal v konaní viac, ako je uvedené v zmluve.

Odvolací súd sa stotožňuje s uvedeným záverom súdu prvého stupňa, že zmluva o postúpení pohľadávky navrhovateľovi je platná a pohľadávka bola v zmluve dostatočne identifikovaná; tento záver považuje aj za dostatočne odôvodnený. Účastníci predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky k identifikácii postupovanej pohľadávky uviedli právne skutočnosti, na ktorých je pohľadávka založená (bod 2.1. zmluvy - poistná zmluva a jej obsah, bod 2.2. zmluvy - zmluva o skladovaní, bod 2.7. zmluvy - oznámenie postúpenia pohľadávky odporcovi) a aj skutkové okolnosti, za ktorých vznikla (bod 2.3. zmluvy - požiar, bod 2.4. zmluvy - poistné plnenie odporcu) a jej výšku určenú postupcom (bod 2.4 - určenie skutočnej škody znalcom, bod 2.6. zmluvy). V rovine hmotnoprávnej možno pohľadávku identifikovať rozmanitým spôsobom za podmienky, že tu nie sú pochybnosti o tom, že môže ísť o inú pohľadávku postupcu voči povinnému. Posudzovaná zmluva o postúpení pohľadávky má všetky obligatórne náležitosti tejto zmluvy, označenie jej účastníkov a identifikáciu postupovanej pohľadávky, ktorá zahŕňa riadne označenie dlžníka a popis pohľadávky čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá. Identifikácia pohľadávky je dostatočne určitá z hľadiska toho, že nemôže byť zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči tomu istému dlžníkovi. Odporca v konaní a ani v odvolaní netvrdil, že by bolo možné predmetnú pohľadávku zameniť i inou pohľadávkou postupcu voči nemu. Existencia práva postupcu na poistné plnenie z predmetnej poistnej zmluvy v konaní pritom nebola sporná, sporná bola len jeho výška.

Pre zisťovanie výšky poistného plnenia súd prvého stupňa v súlade s § 806 Obč. zák. považoval za rozhodujúce ustanovenie čl. 6 bod 5. druhá veta Poistných podmienok poistenia majetku proti škodám spôsobeným živelnou udalosťou, podľa ktorého v prípade, ak boli živelnou udalosťou zničené alebo poškodené zásoby poisteného, ktoré nevyrobil, vzniká mu právo, aby mu poistiteľ vyplatil sumu zodpovedajúcu nákladom na ich nové nadobudnutie v dobe poistnej udalosti, od ktorej sa odpočíta cena použiteľných zvyškov zničených zásob a suma, o ktorú sa zmenšili zvyčajné náklady spojené s ošetrovaním a ďalším spracovaním, ktoré by bolo inak nutné vynaložiť. Po oboznámení sa s čiastočným výpočtom škody spôsobenej požiarom v colnom sklade Bevori Int. vypracovaným spoločnosťou LAPA service, s.r.o., so sídlom Sobotské nám. 1774/31, Poprad, ktorý si pri likvidácii predmetnej škodovej udalosti zaobstaral odporca a znaleckým posudkom vypracovaným znalcom Ing. W. G. na požiadanie spoločnosti FORS DISTRIBUTION, s.r.o., so sídlom Senecská cesta 12, Bratislava zistil, že obidvaja postupovali podľa vyhl. č. 492/2004 Zb. Vypočítali však podstatne rozdielnu škodu; spoločnosť LAPA určila výšku plnenia na 73.597,62 eura a znalec na 195.418 eura. Poukázal na to, že odporca i znalec bez vysvetlenia zamenili termín „náklady na nové nadobudnutie v dobe poistnej udalosti“ za termín „všeobecná hodnota“ používaný vyhl. č. 492/2004 Z.z., definovaný v jej § 2 písm. g). Podľa súdu prvého stupňa vyhl. č. 492/2004 Z.z. nedáva jednoznačnú odpoveď, ako postupovať pri výpočte škody v danom prípade; zdôraznil, že použiteľnosť tejto vyhlášky z poistnej zmluvy ani nevyplýva. Priklonil sa k spôsobu určenia nákladov na nové nadobudnutie vecí, ktorý použil navrhovateľ a vychádzal z nadobúdacej (účtovnej) ceny zničených vecí, ktorá nebola medzi účastníkmi sporná. Poukaz na ustanovenie § 54 ods. 2 Obč. zák. ak by sa vykladal tak, že súd prvého stupňa predmetnú poistnú zmluvu považoval

za spotrebiteľskú zmluvu tak, ako to namietal odporca v odvolaní, nie je správny vzhľadom k tomu, že poistený nebol spotrebiteľom.

Pri posudzovaní záveru o spôsobe zisťovania výšky doplatku poistného plnenia, ku ktorému dospel súd prvého stupňa, považoval odvolací súd za potrebné ustáliť, či je vecný rozdiel medzi nákladmi na nové nadobudnutie vecí, ktoré boli zničené pri požiari v dobe požiaru (27.9.2008), ako bolo dohodnuté v poistnej zmluve (čl. 6 bod 5 Poistných podmienok pre prípad škody spôsobenej živelnou udalosťou) a všeobecnou hodnotou majetku definovanou ustanovením § 2 písm. g) vyhl. č. 492/2004 Z.z., ktorú určila pre odporcu spoločnosť LAPA a pre spoločnosť FORS DISTRIBUTION, s.r.o., znalec. Nákladom na nové nadobudnutie zničenej veci je kúpna cena, za ktorú by sa mohli kúpiť (kúpili sa) od tých istých dodávateľov alebo výrobcov alebo na trhu od iných predajcov rovnaké alebo obdobné veci, náklady na dopravu navrhovateľovi (poškodenému) v dobe požiaru, prípadne ďalšie náklady. Všeobecnou hodnotou veci je výsledná objektivizovaná hodnota majetku, určená znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnutkou, obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty (teda cena, za ktorú by sa mohol zničený tovar bežne predať na voľnom trhu ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, v dobe požiaru). Ide teda o pojmy určujúce rôzne hodnoty, ktoré nemožno bez ďalšieho zamieňať. Odvolací súd sa preto stotožnil aj s tým záverom súdu prvého stupňa, že na overenie tvrdenia navrhovateľa o výške doplatku poistného plnenia nemožno použiť odborné vyjadrenie spoločnosti LAPA a ani znalecký posudok.

Súd prvého stupňa však v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré považoval za rozhodujúce pre určenie výšky nákladov na nové obstaranie zničených vecí v sume rovnajúcej sa ich nadobúdacej cene. Obmedzil sa iba na konštatovanie, že ním zvolený spôsob určenia výšky nákladov na nadobudnutie zničených vecí je najrozumnejší, a to bez uvedenia rozhodujúcich skutočností a vlastných úvah, ktoré by vysvetľovali takýto záver. Z odôvodnenia teda nevyplýva, akými pre vec relevantnými úvahami sa súd prvého stupňa pri určovaní výšky priznaného nároku riadil a ako sa vysporiadal s obranou odporcu, podľa ktorej bolo potrebné zohľadniť vek zničených vecí. Súd prvého stupňa neodôvodnil ani záver o nadbytočnosti a nehospodárnosti znaleckého dokazovania navrhnutého odporcom v písomnom vyjadrení doručenom 3.4.2013 a navrhovateľom na pojednávaní 23.9.2013. Dôvodná je potom odvolacia námietka o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia o priznaní doplatku poistného plnenia.

Na uvedenom základe odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením v napadnutej (zaväzujúcej) časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa vec opätovne prejedná, pričom bude vychádzať z čl. 6 bod 5 Poistných podmienok pre prípad škody spôsobenej živelnou udalosťou, podľa ktorého má navrhovateľ právo na náhradu nákladov potrebných na nadobudnutie vecí rovnakých ako boli zničené, okrem iného teda vyrobených v roku, v ktorom boli vyrobené zničené veci (podľa odporcu staré veci). Bude sa teda zaoberať výškou nákladov potrebných na obstaranie zničených 10.225 vecí (3.873 skladových položiek) v nadobúdacej (účtovnej) hodnote 194.458,24 eura v dobe poistnej udalosti (pričom sa v tejto súvislosti riadne vysporiada s návrhmi účastníkov na jej určenie) a po ustálení výšky týchto nákladov odčíta výšku už poskytnutého poistného plnenia pre stanovenie výšky nároku navrhovateľa na doplatok poistného plnenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.